

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „ORE-DOWNIKA MIEJSKIEGO” wynosi kwartalnie 6.75 zł, na pocztach, przez listowego w dom 7.83 zł. — Miesięcznie 2.25 zł, przez listowego w dom 2.51 zł, pod opaską w Polsce 4.00 zł, do Francji i Ameryki 6.00 złotych, do Gdańska 4.00 guldany, do Niemiec 4.00 marki. — W razie przesłód w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe oraz od 5—6 po południu. Ekspedycja otwarta od godziny 8 rano do godziny 6 wiecz. bez przerwy. Redaktor odpowiedzialny: Czesław Budnik.

Adres
redakcji i administracji
ulica Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

15 groszy od wiersza milim., szerokości 36 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 72 milim. 40 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 50 groszy, na 1-iej stronie 1 złoty. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 groszy, dla poszukujących pracy 50 proc. zniżki. Przy częstym powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. Rękopisy zostają w administracji. — Konta bankowe: Bank Bydgoski T. A. — Bank Ludowy. — Bank M. Stadthagen T. A. — Bank Dyskontowy. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 — Poznań. Aby uniknąć niedokładności, ogłoszeń telefonem nie przyjmuje się.

Telefon administracji 315.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326.

Numer 274.

BYDGOSZCZ, czwartek, dnia 26 listopada 192 roku.

Rok XIX.

Na dobre.

Grzech o ścianę.

Cała prawie prasa polska roi się wprost od wiadomości o nadużyciach w urzędach i o „delikatnych” operacjach na szkodę skarbu państwa — przeważnie ze strony wyższych dostojników. Jęczący pod brzemieniem nadmiernej podatków obywatel czeka na wiadomości inne, mianowicie o ukaraniu winnych. Niestety daremnie. Ulegają karom rozmaite płotki, ale grube ryby wymykają się przed karą.

W ten sposób nadwiera się zaufanie w sprawiedliwość w Polsce i daje pożądany materiał agitacyjny żywiołom wyrotowym. Nowy rząd ma obowiązek zmienić dotychczasowy system i wszystkie dotychczas ujawnione nadużycia wyświecić przez stawienie winnych przed sądem. Skutek niezawodnie będzie dodatni.

* * *

Co jest właściwie słuszne?

Pisma endeckie ujadają na nas z właściwą im zjadłością za to, że bezwzględnie ujawniamy wszystkie nadużycia w urzędach i publicznie domagamy się ich naprawy. Według nich jest to podrywanie autorytetu państwa i oczernianie naszych władz przed zagranicą. Naiwni! Jakby zagranica przez swoich szpiegów lepiej nie wiedziała o naszej gospodarce niż my sami. Byłoby gorzej, gdyby opinia polska dopiero z prasy zagranicznej musiała się dowiadywać o tem, co w kraju zleża się dzieje. Pierwszy sami swoją brudną bieliznę, która wyprana być musi, bo inaczej nasi „przyjaciele” prac nam ją będą... Lepiej otwarcie przyznać się do grzechów, które zresztą młodzieńca naszej państwowości dadzą się wytłumaczyć (nie uniewinnić!), niż czekać, aż nam ich obcy wypominają nie zaczną, co się już dość często dzieje.

Ze zdziwieniem przeczytaliśmy w „Kurjerze Poznańskim” z 14 bm. takie oto zdanie:

„Tępić bezwzględnie nadużycia w urzędach, złodziejstwo i oszustwo, ogarniające coraz szersze koła, tę zarazą, idącą ze Wschodu równocześnie z idejami bolszewizmu.”

Brawo, zgoda! Ale przypominamy, że my tak właśnie stale postępujemy, a chłoczszemu nadużycia wszelkie, przede wszystkim te, które wielcy popełniają, bo małym wymyślać nie sztuka. Zato organa endeckie („Słowo Pomorskie”, „Gazeta Bydgoska”) odsądzały nas od czci i wiary — przy cichej widocznie zgodzie „Kurjera Poznańskiego”.

Zapytujemy uprzejmie redakcję głównego endeckiego organu w b. dzielnicy pruskiej, jakie stanowisko uważa za słuszne: to, które sam zajął — czy też to, które zajęli jego polityczni krewniacy. A może — jak w wielu innych sprawach — sąd jego zależy od tego, kto coś pisze, nie co pisze...

* * *

Odwrotna strona.

Przed rokiem w znanej aferze wojskowej prasa endecka albo zżyła milczeniem wyrządzoną nam krzywdę, albo wręcz obróciła kij przeciwko nam. Bolało to nas wówczas ze względów zasadniczych, bo zajęcie takiego stanowiska

przez prasę endecką musiało się prędzej czy później zemścić. My z wojskowością zatarg nasz załatwiliśmy, choć ani u p. ministra Sikorskiego, ani u jego zastępcy p. gen. Majewskiego nie znaleźliśmy zrozumienia dla krzywdy, która nas spotkała. Wyższym od nich okazał się, co nawiasem wspominamy, dowódca miejscowego garnizonu — dziś w Warszawie i Wilnie powtarzają się zajścia, podobne do zeszłorocznych w Bydgoszczy, ale tym razem zainteresowani są ludzie bliscy endeckiej. Podnosi się więc hałas wielki i wypadki przedstawia w sposób jaskrawy.

I my potępiamy stanowczo, bo tego wymaga zasada, wybryki kilku wojskowych, choć nie o naszych specjalnych przyjacielach chodzi. Nie możemy się jednak powstrzymać od uwagi, że dzisiejsze zachowanie endecków wygląda dziwnie, jeżeli się zważy, że w roku zeszłym w swej prasie i w komisji wojskowej Sejmowi całkiem inaczej się zachowali.

Taka to już jest logika endecka, że uznają za słuszne tylko to, co z ich interesem się zgadza. U ich wyrobników pióra dziwna musi być konstrukcja mózgowa...

Niepowodzenie misji Brianda.

Doumer tworzy nowy rząd francuski.

Paryż, 25. 11. (Tel. wł.) Briand zawezwał Herriota i zaproponował mu tekę ministra spraw zagranicznych. Herriot poprosił o czas do namysłu. Powszechnie przypuszczają, że Briand w ostatniej chwili wyrzeknie się misji tworzenia gabinetu.

Paryż, 24. 11. PAT. Briand zawiadomił prezydenta Doumergue, że nie zdołał pozyskać współdziałania czynników, na które pragnął liczyć przy tworzeniu gabinetu szerokiej jedności republikańskiej z udziałem przedstawicieli wszystkich stronnictw lewicowych i z konsekwencji nie może się podjąć utworzenia rządu. O godz. 16.20 prezydent Doumergue wezwał do pałacu Elizejskiego Doumera.

Paryż, 24. 11. PAT. Prezydent republiki Doumergue powierzył misję utworzenia nowego gabinetu Doumerowi,

który ostatecznej odpowiedzi udzieli w dniu jutrzejszym. Opuściwszy pałac Elizejski, Doumer oświadczył przedstawicielom prasy, że o ile przyjmie zaproponowaną mu misję, zatrzyma dla siebie oprócz prezydium również tekę finansów. Tekę spraw zagr. Doumer proponuje Briandowi.

Socjaliści żądają połowy tek.

Paryż, 24. 11. PAT. Wypełniając powierzoną sobie misję utworzenia rządu, Briand zaproponował socjalistom trzy teki, jednakże komisja polityczna tegoż stronnictwa oświadczyła, że nie może przyjąć propozycji współpracy indywidualnej bez jakichkolwiek zastrzeżeń oraz bez wysłuchania opinii grupy parlamentarnej i komisji administracyjnej partii. Donoszą, że Blum miał zakomunikować Briandowi, iż komisja polityczna uważa za minimum przyznanie jej połowy tek.

Parlament niemiecki a Locarno.

Nacjonalisci i komuniści przeciw układom.

Berlin, 24. 11. Pat. Parlament rozpoczął dziś dyskusję nad traktatami locarneńskimi.

Pierwszy zabrał głos socjal-demokrata Wels, oświadczając się za układami, sparafowanymi w Locarno i stwierdzając, że w razie odrzucenia tych układów, Niemcy zostałyby zupełnie odosobnione. Hr. Westarp (partia niemiecko-narodowa) uważa, że wytyczne, jakie otrzymała delegacja niemiecka na konferencję locarneńską, uzyskały aprobatę niemiecko-narodowych. Frakcja nie zadowolona z samemu odrzuceniem traktatów, uważa ona je za złamanie konstytucji wymagającej w myśl art. 76 większości $\frac{3}{4}$ głosów. Przystąpienie Niemiec do Ligi Narodów znaczyłoby podporządkowanie się autorytetowi innych państw i rezygnację z pewnej części suwerenności. Frakcja niemiecko - narodowa uważa ustąpienie obecnego gabinetu za konieczne, jednak nie po podpisaniu traktatów locarneńskich, lecz przedtem.

Następny mówca Fehrenbach (centrum) wypowiedział się za przyjęciem traktatów. W imieniu partii ludowej przemawiał dr. Scholz, występując przeciwko polityce niemiecko-narodowych, a za podpisaniem traktatów.

Pos. Koch (demokrata) uważa podpisanie układów za konieczność. W Lidze Narodów Niemcy będą domagały się ochrony mniejszości narodowych.

Mówca komunistyczny Tällmann wywołał, że traktaty locarneńskie skierowane są głównie przeciwko Rosji i zmierzają

do utworzenia antyrosyjskiego bloku zachodniego. Niemcy zawarły pakt zachodni dlatego, aby mieć wolną rękę do rozpoczęcia awantury wojennej na wschodzie przeciw Polsce, celem przeprowadzenia regulacji swoich granic. Awantura ta ma się rozpocząć od odzyskania korytarza. Proletariat niemiecki musi zwrócić na to baczną uwagę, gdyż na granicy wschodniej leży początek nowej wojny. Zarówno dla Alzacji i Lotaryngii, jak i dla korytarza proletariat musi wywalczyć prawo samostanowienia. Tereny te muszą być niezależne lub też uzyskać prawo swobodnego przyłączenia się do kogo zechcą. W akcji tej Liga Narodów nie pomoże, ponieważ jest narzędziem w rękach imperjalistów zachodnich.

Następnie zabrał głos min. Stresemann, który zwrócił się przeciwko twierdzeniu hr. Westarpa, jakoby w Locarno uznano ponownie traktat wersalski. Traktaty locarneńskie nie wykluczają rewizji traktatu wersalskiego w drodze pokojowej. Przy zawieraniu przez Niemcy innych traktatów np. z Ameryką Północną, Anglią, Węgrami i Czechosłowacją, ministrowie niemiecko-narodowi nie podnosili zarzutów, jakoby umowy te były dobrowolnym uznaniem traktatu wersalskiego. Przystąpienie do Ligi Narodów nie oznacza orientacji przeciwko Rosji. Następnie zaznaczył minister, że rząd belgijski upoważnił rząd niemiecki do oświadczenia, że nie będzie ścigał niemieckich przestępców wojennych. Jest to dowód nowego ducha. W zapropo-

nowanej przez Loucheura międzynarodowej konferencji gospodarczej Niemcy chętnie wezmą udział. Głoszenie obecnie hasła zjednoczonych stanów Europy dyskredytuje tylko zdrowe jądro tej myśli. Droga do odbudowy Europy prowadzi tylko przez pokojową współpracę wszystkich mocarstw.

* * *

Berlin, 23. 11. (PAT) Wczoraj odbył się tu kongres niemieckiej partii ludowej, który powziął rezolucję pochwalającą dzieło, dokonane w Locarno i stwierdzającą, że traktaty nie wyrażają ani rezygnacji krajów o ludności niemieckiej, ani też uznania traktatu wersalskiego, a w szczególności uznania istniejących granic wschodnich i południowo-wschodnich Niemiec, oraz że traktaty ustalone na czas jednostronne go rozbrojenia Niemiec przewidują swobodę interwencji Niemiec na wypadek jakichkolwiek zamieszek. Partja będzie nadal przestrzegała polityki, określonej przez traktaty w Locarno.

Francuska lewica zadowolona z Luthera.

Paryż, 24. 11. PAT. „L'Oeuvre” uważa, iż przemówienie, wygłoszone przez Luthera w parlamencie w sprawie traktatów locarneńskich było bardzo uczciwe i godne. Należy — zdaniem dziennika — podziwiać odwagę kanclerza Rzeszy.

Premjer Skrzyński konferuje.

Warszawa, 24. 11. PAT. Dn'a 23 bm. w godzinach rannych p. prezes Rady Ministrów i min. spraw zagranicznych Skrzyński przyjął kolejno kierownika min. spraw wojsk. gen. Majewskiego, dowódcę O. K. w Poznaniu gen. Słnkowskiego, i ministra rezydenta przy Lidze Narodów p. Kajetana Morawskiego.

Nikła większość czeska w sejmie czeskim.

Praga, 24. 11. PAT. W nowej izbie 150 deputowanych należy do bloku rządowego, a 143 do opozycji, co daje blokowi rządowemu większość 16 głosów. W senacie większość rządowa liczy 80, zaś opozycja 70 członków.

Wilhelm dostanie „Abfertigung”.

Frankfurt, 24. 11. PAT. „Frankfurter Ztg.” donosi, że rokowania w sprawie odprawy dla rodziny Hohenzollernów, jakiej mają udzielić Prusy, są już na ukończeniu.

Nowy rząd holenderski.

Haga, 24. 11. PAT. Królowa powierzyła misję utworzenia nowego gabinetu posłowi demokratycznemu Marchantowi.

Wyrok Ligi Narodów zasądza Grecji.

Ateny, 24. 11. PAT. Rząd otrzymał wczoraj zawiadomienie, że komisja Ligi Narodów, której powierzono zbadać nie grecko-bułgarskich zajęć granicznych oświadczyła się na niekorzyść Grecji. Komisja żąda, by Grecja zapłaciła odszkodowanie w sumie 87 000 funtów szterl. dla rodzin ofiar i żołnierzy poległych podczas starć, oraz by zapłaciła Bułgarii kosztów transportów wojsk, przedsięwziętych w czasie trwania targu, wynoszące 57 000 funtów szterl.

Zatarg Jugosławii z Watykanem.

Białogród, 23. 11. (Pat.) Jak donoszą pisma, ministerstwo spraw zagranicznych wręczyło wczoraj nynajszowemu papieskiemu w Białogrodzie notę, domagającą się wyjaśnienia w sprawie nieprzyjęcia zawiadomienia o mianowaniu nowego charge d'affaires jugosłowiańskiego przy Watykanie. Na piątkowym posiedzeniu skupocznym ma być zgłoszona w czasie dyskusji budżetowej interpelacja w sprawie stanowiska rządu wobec zgłoszenia przez Watykan Instytutu św. Hieronima. Na interpelację odpowie min. Hinczicz. Poseł jugosłowiański przy Watykanie Smodlaha oświadczył w wywiadzie, że przybył do Białogrodu z polecenia rządu, który przed powzięciem decyzji chciałby być możliwie najdokładniej poinformowany o sytuacji.

Nieporozumienie między Jugosławia a Watykanem zostało usunięte.

Białogród, 24. 11. PAT. Wiadomość, jakoby Stolica św. odmówiła przyjęcia notyfikacji Jowanowicza, zawiadamiającej ją o objęciu przez niego funkcji charge d'affaires królestwa S. H. S., doprowadziła do wniosku o istnieniu konfliktu między rządem S. H. S., a Watykanem. W związku z tem prasa podaje wyjaśnienia, pochodzące z miarodajnych źródeł, a ustalające, że w rzeczywistości incydent ogranicza się do nieporozumienia, które w ostatniej chwili zostało już usunięte.

Żydzi chcą mieć wiceministrem skarbu swego wyznawcę.

Pisma żydowskie podają wiadomość, jakoby wiceministrem skarbu miał zostać senator Szeszeszewski, współwłaściciel znanej firmy bankierskiej.

Zagranica o Żeromskim.

Berlin, 24. 11. PAT. Pisma berlińskie zamieszczają dłuższe artykuły, poświęcone pamięci Stefana Żeromskiego.

Warszawa, 24. 11. Na trumnie śp. Stefana Żeromskiego złożył poseł czechosłowacki w Warszawie, dr. Robert Flieder, wieniec od czechosłowackiego ministra oświaty.

Pożegnanie ustępującego ministra Tyszki.

Warszawa 23. 11. (PAT). Dn. 21 b. m. odbyło się w Ministerstwie Kolei uroczyste pożegnanie ustępującego ministra kolei p. inż. Tyszkę. P. ministra żegnali wszyscy urzędnicy Ministerstwa z dyrektorami departamentów na czele. P. minister odpowiadał na przemówienie pożegnalne oświadczył, że podczas swego 2-letniego okresu urzędowania znalazł w Ministerstwie oddanych sobie współpracowników i wyraził przekonanie, że będą oni nadal pracowali dla dobra kolejnictwa polskiego.

Galwanaukus u Chamberlaina

Gdańsk, 24. 11. PAT. „Baltische Presse“ donosi z Londynu, że poseł litewski w Londynie Galwanaukus został przyjęty przez Chamberlaina, z którym omawiał kwestję pokoju zwłaszcza w Europie wschodniej. Z toku tej rozmowy Galwanaukus poruszył cały szereg aktualnych spraw litewskich.

Masoneria reorganizuje się

Rzym 24. 11. PAT. Wielki mistrz masonerii włoskiej Torignani zarządził rozwiązanie wszystkich łóż masonskich. Wielki Wschód istnieje będzie nadal, lecz już na podstawie nowej ustawy o stowarzyszeniach. Powstały również nowe łóż oparte na wspomnianej ustawie.

Grzeczności angielsko-niemieckie.

Berlin, 22. 11. Pat. Król angielski wystosował do prezydenta Hindenburga telegram z podziękowaniem za kondolencję przesłaną z powodu śmierci królowej matki.

Uroczystości w Londynie odwołane?

Londyn, 24. 11. PAT. Jak donosi „Daily Graphic“, rząd angielski miał podobno zwrócić się do mocarstw zainteresowanych, aby podpisały traktaty locarneńskie przez swoich przedstawicieli dyplomatycznych w Londynie.

Uroczysty obchód w Gdańsku ku czci Bolesława Chrobrego.

Już to trzeba naszej Macierzy szkolnej przyznać, że umie organizować, umie z niczego stworzyć coś, a nade wszystko, że umie krzewić ducha polskości, wzbudzać zapał i entuzjazm. Niemordowani w pracy p. poseł dr. Kubacz, jego, powiedzielibyśmy w gorliwej pracy alter ego, dyrektor Kuhn i ci wszyscy, którzy idąc ich śladami, nie znają w trudach wypoczynku i nie wychną, dopóki nie zrealizują świetnych, śmiałych na szeroką skalę zakrojonych planów i pomysłów, pokazali nam znowu, jak należy umacniać warunków polskości w Gdańsku, jak należy brać w porów polskie serca tych, którzy może już nawet zubożeli dla naszej sprawy.

Niedzielną uroczystość ku uczczeniu 900-letniej rocznicy koronacji Bolesława Chrobrego była dla polskiego Gdańska wydarzeniem nadzwyczajnej doniosłości i wykazała nam, że praca Macierzy, praca nadzwyczaj dzielnego dyrektora gimnazjum p. Augustyńskiego i jego koła profesorskiego, zaczyna wydawać już bogate owoce. Wystarczyło rozejrzeć się po sali strzelnicy. — Ileż tam było nowych, nieznanych nam dotąd twarzy, ileż było tych, co nie przybywali na żadne nasze polskie uroczystości, co lekceważyli sobie najświętsze nasze nakazy jednoczenia i skupienia się! Z prawdziwą satysfakcją przychodzi nam skonstatować, że i komisarjat generalny był licznie reprezentowany, że obok radcy p. Zaleskiego, występującego w zastępstwie p. ministra Strasburgera, znalazło się również kilku wyższych urzędników. W loży reprezentanta rządowego zauważyliśmy również dyrektora tutejszej Polskiej Agencji Telegraficznej p. Orzechowskiego, oraz naczelnego redaktora „Baltische Presse“ p. Rueckera. Byli również obecni posłowie polscy, niestety nie w komplecie i była też licznie zebrana nasza inteligencja. Nareszcie, nareszcie chciałoby się tu zawołać i wzniesić okrzyk radości, okrzyk zadowolenia, iż zaczęły zbierać się w Gdańsku pod jednym i tym samym dachem wszystkie stawy! Dokonała tego cudu Macierzy Polska — za to należy jej się głęboka wdzięczność. Wzobraźmy sobie, ileż to dobrego uczyniliby ludzie podobnego ducha i zapału, podobnej inicjatywy, jak wyż wymienieni kierownicy macierzy — gdyby oddano im ster całej naszej Gminy Polskiej! Słyszmy, że dotychczasowy zarząd gminy, zrażony tem, iż nie cieszy się uznaniem i poparciem całego tutejszego polskiego ogółu — zamierza ustąpić. Usunięcie się obecnego zarządu gminy mogłoby stanowić istotnie korzystny dla polskiego ogółu zwrot o tyle, że cały polski Gdańsk, cały polski, w Gdańsku zamieszkujący lud miałby możliwość postawienia na najwyższym szczeblu kierowniczym i reprezentacyjnym ludzi takich, do których posiada bezwzględne, nieograniczone zaufanie. Ale wróćmy do tego, co nam przygotowali w biesiadnej uczcie akademii inicjatorzy uroczystości. Obchód zapoczątkowało wystąpienie chóru „Montuski“, mogącego iść śmiało w zawody z chórami największych miast w Polsce. Odśpiewano: „Gaude Mater Polonia“ z maestrią i precyzją, mogąca zadowolić najsurowszego krytyka. Kolejno przemówił dr. Kubacz, z przemówił tak, jak przemawiać potrafi, gdy widzi przed sobą tłum publiczności, którą należy porwać, unieść, rozentuzjazmować. Słowo jego zapalne, słowo głęboko patriotyczne, płynące z gorąco patriotycznego serca,

trafiało również do serc i wywołało porów zachwyty i umiłowania wszystkiego co nasze, co polskie.

A oto, gdy przestał mówić dr. Kubacz, ukazał się na estradzie wysmienity zespół smyczkowy. Usłyszeliśmy pierwsze taktys wspaniałego: „kwartetu f-dur Dworzaka“ i zrozumieliśmy, że nie mamy przed sobą dyletantów, lecz doskonałych mistrzów, zażywających szerokiej sławy artystów, którzy poza p. Hakerem, Polakiem, pracującym w Polskiej Dyrekcji Kolejowej, wystąpili poraz pierwszy przed publicznością polską. Przy skrzypcach zasiadł słynny profesor gdański, Holender z pochodzenia, Henry Prinz i jego żona, przy wiolonczeli p. Grosch, artysta tutejszego teatru. Gra kwartetu tego, wzbudziła podziw i zachwyt w wszystkich znawców muzyki — zachwyciła i tych, którzy w muzyce nie zwykli szukać wielkich rozkoszy. Najlepszy to dowód, że grali istotnie wielcy artyści, znani zresztą ze swych występów we wszystkich niemal stołecznych miastach europejskich. Pana Prinza i zespół jego przyjmowała publiczność ogromnie gorąco, a artysta sam, wzruszony tem przyjęciem, wyraził się, że takiego entuzjazmu ze strony publiczności polskiej nie spodziewał się. Niechaj to będzie dlań zachętą częstszego występowania wobec Polaków. Niemcy mu tego za zię nie wzmą, bowiem sztuka i artyzm są międzynarodowe.

Profesor gimnazjum polskiego w Gdańsku dr. Dragan, mówiący na temat: Testament Bolesława Chrobrego, zasłużył na specjalne omówienie jego starannie opracowanego referatu niestety skromnie łamy dzisiejszego egzemplarza nie pozwalają nam na szersze omówienie. Wspominamy tylko jeszcze o wspaniałym utworzeniu części poematu A. Waśkowskiego „Bolesław Chrobry“. Tak panna Kuhnówna jak i Sobkowiakówna, obie uczennice gimnazjum polskiego, wykazały niepospolity talent deklamacyjny, głębokie odczucie i wspaniałą dykcję, nie dziwnego więc, że zbierały burzę oklasków.

Cała uroczystość zakończyła się odśpiewaniem „Roty“.

Specjalną część uroczystości, pełnej blasku, pełnej majestatu wzniosłego nastroju, część, bez której nie byłoby całości, — stanowiło nabożeństwo w kościele św. Stanisława we Wrzeszczu. Cała świątynia była wypełniona pobożnym ludem — tuż u ołtarza zajęli miejsce reprezentanci polskich władz, zresztą, z p. ministrem Strasburgerem na czele. Mszę św. celebrował z asystą ks. proboszcz Komorowski, a podniosłe słowo Boże, oparte o to historji z czasów Bolesława, wygłosił ks. prof. Miszewski, który podkreślał, czym był wielki ten mocarz dla ludu kaszubskiego, dla ludu z Pomorza i z nad Bałtyku. Podczas Mszy św. odśpiewała „Cecylja“ po batutę p. Tylewskiego nadzwyczaj trudną kościelną kompozycję: Missa beati pacifici w układzie Gallera. Część solową odśpiewała przepięknie p. Tylewska (sopran) i p. inżynier Dzięgowski (baryton). Śpiew ten przyczynił się ogromnie do podniesienia świetności i wspaniałości nabożeństwa, zakończonego wspólnym odśpiewaniem potężnego hymnu: Boże coś Polsko. Szkoda tylko, że jeszcze przed odśpiewaniem tej naszej pieśni, sięgającej lat golgoty naszego narodu — zaczęli pobożni opuszczać świątynię. W przyszłości tak być nie powinno.

Sowiety nie zrzekną się Bessarabji.

Moskwa, 24. 11. PAT. Ag. sow. Na konferencji prasowej Litwinow zaprzeczył doniesieniu, że ukraińska republika sowiecka uczyniła Rumunji nowe propozycje, dotyczące Bessarabji i dodał, że od czasu konferencji wiedeńskiej stanowisko rządu sowieckiego w tej sprawie nie uległo żadnej zmianie. Prace mieszanej komisji sowiecko-rumunskiej, mającej na celu usunięcie konfliktu nad Dniestrem, ograniczają się tylko całkowicie do sprawy uregulowania stosunków na obszarach, położonych nad tą rzeką.

Rosja nie wstąpi do Ligi Narodów.

Wiedeń, 24. 11. PAT. „N. Freie Presse“ donosi z Moskwy: Zastępca Cziczerina Litwinow oświadczył, że unja sowiecka, podobnie jak i Ameryka nie wstąpi pod żadnym warunkiem do Ligi Narodów i jest zdecydowana trzymać się nadal zdala od wszelkich tego rodzaju organizacji. Litwinow złożył to oświadczenie w celu położenia kresu pogłoskom, kolportowanym zagranicą co do zmiany polityki unji sowieckiej.

Z Sowdepji.

O nadużyciach w porcie plotogrodzkim.

Pisaliśmy niedawno o wielkich nadużyciach w porcie plotogrodzkim, skąd skradziono wiele cennych przedmiotów i rozsprzedano je spekulantom. Obecnie najwyższy trybunał sowiecki rozpatrywał tę sprawę i wydał wyrok, którego mocą skazani zostali na śmierć przez rozstrzelanie główny kontrahent (ekspedytor) portu Linberg; były inżynier wojskowy Zywtow; zarządzający składami opalowymi portu Reszetkow; odbiorca skradzionych przedmiotów Magarilo; dostawca Lubarski; b. naczelnik wydziału technicznego portu R. ss; b. nacz. oddz. mechanicznego Czerkasow; b. naczelnik oddziału budowy Putincew; służący Frolow, który ułatwił Linbergowi manipulacje oszukańcze. Razem było oskarżonych 123 osób, z których tylko 18 uwolniono, a resztę skazano na ciężkie więzienie od 6 miesięcy do 10 lat, przycem większości skazanych skonfiskowano mienie osobiste.

Chereby dyplomatów sowieckich.

Wiedeń, 24. 11. PAT. Były poseł unji sowieckiej we Wiedniu Joffe przybył z żoną i córką do Wiednia, aby zasięgnąć tu porady lekarskiej.

Wiedeń, 24. 11. PAT. „Neues Wiener Tageblatt“ donosi z Moskwy, że Krassin zachorował z powodu wyczerpania pracą.

Jak zagranica traktuje komunistów.

Bazylea, 24. 11. PAT. Urząd telegraficzny odmówił wysłania dwóch telegramów, nadanych przez centralę komunistyczną do rządu węgierskiego i do komunistów węgierskiego Rakowskiego. Odmowa spowodowana była obelżywą treścią obu telegramów. Z tego samego powodu odrzucono również depesze, którą centralny komitet włoskiej grupy komunistycznej wystosował do Mussoliniego.

Sejmik wojewódzki w Poznaniu.

Poznań, 24. 11. PAT. W dn. 24 bm. po uroczystym nabożeństwie w kościele farnym zebrał się sejmik województwa poznańskiego na czwartą sesję, której otwarciu dokonał p. wojewoda Bniński. Marszałkiem sejmiku wybrano jednogłośnie p. Adolfa Bnińskiego, a wice-marszałkiem sen. Banaszka. Sejmik przesał członkowi swemu ministrowi sprawiedliwości p. dr. Piechockiemu życzenia z okazji nominacji.

O zaliczki dla banków francuskich.

Paryż, 23. 11. PAT. Senat przyjął 173 głosami przeciw 103 projekt ustawy o zaliczkach banku francuskiego dla skarbu w sumie miljarda 500 milionów franków.

Wahabici uznali protektorat Anglii.

Wiedeń, 24. 11. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi z Jeruzolimy: Z kół miarodajnych donoszą o sensacyjnej treści układzie zawartym między Klaytonem a Ibn Seudem, według którego to układu Ibn Seud uznał protektorat Anglii nad krajem Wahabitów oraz wyłączył prawo Anglii do reprezentowania pewnych interesów Wahabitów wobec zagranicy.

Rewolucja w Mukdenie.

Pekin, 24. 11. (PAT). Według niesprawdzonych dotychczas wiadomości, w Muklenie wybuchła rewolucja skierowana przeciwko Czang-Tso-Linowi.

A więc wojna!

Londyn, 25. 11. (PAT). „Daily Mail“ donosi z Tangeru, że pokojowe rokowania z Abd-el-Krinem, prowadzone na froncie Laracha-Elksar zostały ostatecznie zerwane.

Sytuacja w Syrii — na korzyść Francji.

Bejrout, 23. 11. PAT. Sytuacji wojenna w Syrii zaczyna się zmieniać na korzyść Francji. Trzy tysiące żołnierzy francuskich wyładowało już w Bejrout i zostały wysłane natchmiast w głąb kraju w celu otoczenia powstańczych oddziałów El Atrasza, operujących o 30 mil angielskich od Damaszku. W posiłkach francuskich wojska kolorowe stanowią nieznaną tylko procent.

Z Nizin Holenderskich.

Budownictwo i architektura holenderska. — Gęstość miast i ich różnorodność. — Czemu się różni Rotterdam od Amsterdamu? — Port rotterdamski. — „Wenecja północy”. — Amsterdam, siedziba międzynarodówki. — Szlifownie brylantów. Dzielnica żydowska. — Muzeum amsterdamskie i ogród zoologiczny. — Rozpowszechnienie roweru. — Uczciwość Holendrów. — Drożyzna.

Styl holenderski domów małych, o cienkich murach i dachach mało spadzi- stych, w pierwszy dzień mego pobytu w Holandji, uczyniły na mnie dziwne, ponie- kąd niesamowite wrażenie. Drzwi i schody w domach Holendrów budują tak wąskie, że mebli nie można inaczej wcią- gnąć jak przez okna. W tym celu też każ- dy niemal dom zaopatrzone jest w pew- nego rodzaju żoraw, umieszczony pod dachem. Za pomocą więc sznura poszcze- gólny mebel winduje się do góry, a na- stępnie przez okno wciąga się do mie- szkania.

Nie budują też w Holandji innych do- mów mieszkalnych i innych dzielnic, jak tylko domy jednorodzinne w parkach. Co innego jest dzielnica kupiecka, gdzie koncentrują się banki, biura, urzędy, sklepy i magazyny, ta, w której ludzie pracują, — a co innego ta, gdzie mie- szkają. Ponieważ każdy dom przechodzi z pokolenia na pokolenie, z czasem staje się on pewnego rodzaju świętością, w pe- wnych wypadkach nawet małym mu- zeum, tyle posiada on w swym wnętrzu cennych i artystycznych przedmiotów, zebranych przez kilka pokoleń. Holo- drzy, naród żeglarski, lubują się przede- wszystkim w dywanach, które tu widzieć można wszędzie i w mieszkaniach, i po hotelach a nawet po lokalach publi- cznych. Pod tym względem Holandja przypomina bardzo Wschód.

Domy w Holandji buduje się na pa- lach ze względu na to, że fundamentów często nie można zakładać, ponieważ z- głębi ziemi mimo wszystko wychodzi wo- da zaskórna. Budując np. pałac królew- ski w Amsterdamie, jeden z większych budynków w kraju, wbito w ziemię około 14 tysięcy pali sosnowych, na których dopiero pałac stanął.

Pomimo, że piasek z wodą, jako za- sadniczy element tego kraju nie sprzy- ja — jak wspominałem na wstępie — bu- downictwu, Holandja należy do najgę- ściej zabudowanych krajów Europy. Na przestrzeni takiej, jak mniej więcej z Bydgoszczy do Gniezna znajdujemy aż 6 wielkich, starych i zasobnych miast, jak Amsterdam, Harlem, Leyda, Haga, Delft i Rotterdam. Z drugiej strony co- prawda i cała Holandja zajmuje tak nie- wielką przestrzeń, że najdłuższa podróż w tym kraju trwa zaledwie pięć godzin.

Wymienione miasta, jak wszystkie in- ne, których w tym małym kraiku jest znaczna ilość, jakkolwiek tak blisko sie-

bie położone, częstokroć zabawianej linii kolejowej leżące, wskazują jednak zadzi- wiająco różnice. Na tej małej przestrze- ni, jaką zajmuje Holandja typy ludzkie są prawie tak różnorodne jak w Polsce, tylko że u nas na wielkich przestrzeniach nie rzuca się to tak w oczy.

Trzeba tu dodać jeszcze, iż samorząd poszczególnych prowincji w Holandji jest tak daleko posunięty, że prezydenci większych miast mają władzę prawie nieograniczoną; mogą nawet na własną rękę zaciągać pożyczki międzynarodowe.

Każde miasto rządzi się na swój sposób, policja np. w różnych miastach ma zu- pełnie różne uniformy.

Jakkolwiek stolicą kraju jest Amster- dam, siedzibą królowej jest Haga, gdzie posiada ona skromny, lecz w dobrym stylu pałacyk. W Hadze też mieści się rząd, parlament, ważniejsze urzędy i po- sełstwa obcych państw. Aby nie zapom- nieć, zaznaczyć muszę jeszcze, iż w Ha- dzie znajduje się słynny Pałac Pokoju, wspaniały zamek czworoboczny, ufundo- wany przez Carnegiego. Urzędujący w

nim Trybunał Międzynarodowy nie mógł jednak przeszkodzić w wybuchu ostat- niej wojny światowej.

Rotterdam jest ośrodkiem demokra- cji, a poza to nudy, podczas gdy Am- sterdam to siedlisko arystokracji, poli- tyki, zabawy i wrażeń estetycznych.

W Rotterdamie panują wpływy nie- mieckie (ujście Renu. Przyp. Red.), ponie- waż jest to port zależny od przemysłu w zachodnich prowincjach Niemiec, zaś Amsterdam koncentruje w sobie silne wpływy angielskie, będąc portem tranzy- towym z Anglii na kontynent.

Z zabytków zwiedzić można w Rotter- damie co najwyżej starą, gotycką kate- drę św. Wawrzyńca, poczem przybysza interesuje głównie port potwornej wiel- kości, mogący pomieścić przeszło trzy ty- siące okrętów. Ogrom dokonywanej w tym porcie pracy jest doprawdy imponu- jący. Stale pracują dziesiątki elewato- rów elektrycznych, z których każdy uno- si z okrętu ładunek o ciężarze trzech wa- gonów za jednym zamachem. Ruch i zgiełk przytem nie do opisanja.

Pozatem Rotterdam jest starem mia- stem kupieckim, którego początki się- gają XIII wieku. Starymi, chylącymi się domami przypomina mocno nasz nadbał- tycki Gdańsk.

I Amsterdam jest równie starem mia- stem portowym. Jako stolica kraju po- siada wiele wspaniałych gmachów, mu- zeów i kościołów. Dla niepomiernej ilo- ści kanałów i mostów, miasto to nazy- wają powszechnie „Wenecją Północy”. Amsterdam zbudowany jest na 90 wy- spach, posiada około 100 kanałów i prze- szło 300 mostów (że Wenecja leży na 122 wyspach i posiada 175 kanałów, oraz 380 mostów).

Charakterystyczną cechą Amsterda- mu jest fakt, że miasto to jest stolicą Międzynarodówki i Związków zawodo- wych. Jednakże nikt się tem w Holandji nie przejmuje. Socjaliści holenderscy — jak mi tu opowiadano — walczą jedynie o kilka zupełnie umiarkowanych postu- latów, jak zwalenie podatków na boga- czy, emerytura dla robotników i t. d., w życiu jednak prywatnym pod względem pilnowania porządków społecznych, czy- stości, oświaty, pracowitości i wytrwało- ści są tak samo dobrymi obywatelami, jak i wszyscy inni.

Jako przeciwieństwo do komuny, Am- sterdam jest poza to gniazdem bankie- rów i siedliskiem szlifierzy brylantów.

Przemysł ten jest w większej części w rękach żydów, których Amsterdam li- czy podobno około 40 tysięcy, przy blisko 800 tysiącach ludności. Mieszkają oni w dzielnicy, która wrzaskiem, brudem i nieporządkiem przypomina żywo nasze Nalewki lub Kazimierz, jakkolwiek prze- cięż otoczona jest ze wszech stron nad- zwyczajną czystością i przysłowiowym niemal porządkiem holenderskim. Na- pływową arystokrację żydowską stano- wią tzw. żydzi portugalscy, unikający styczności ze zwyczajnymi „handelesa- mi” holenderskimi.

tem najstrasliwszych zbrodni. Postąpił więc ku niej mówiąc:

— Florencjo! żeby się bronić musisz przedewszystkiem zrozumieć, w jak o- kropnej pozycji stawiają cię wypadki. Pan prefekt kierowany logiką tych wy- padków, doszedł do przekonania, że oso- ba, która wejdzie do tego pokoju i której prawa do spadku Morningtona będą uza- sadnione, będzie tą właśnie osobą, która zamordowała spadkobierców Morningto- na. I weszłaś ty Florencjo...

Panna Levasseur zadziwała od stóp do głowy i stała się blada jak śmierć. Nie zaprzeczyła jednak ani słowem ani gie- stem.

Perenna ciągnął dalej: — Oskarżenie jest wyraźne, czy nie masz nic do powiedzenia?

Florencja milczała długą chwilę, po- czem rzekła:

— Nie mam nic do powiedzenia. To wszystko jest tak niezrozumiałe... tak ciemne...

Naprzeciw niej, don Luis drżał ze wzruszenia. Z rozpaczą zapytał jeszcze: — A więc zgadzasz się?

Po chwili Florencja zapytała pół gło- sem:

— Czy chce pan przez to powiedzieć, że nie odpowiadając przyjmuję oskar- żenie?

— Tak jest.

— A w takim razie?..

— Czeka cię areszt... więzienie...

— Więzienie!

(Ciąg dalszy nastąpi)

Sobiesław Żabicki i Aniela Brusinowska z Chobieciną pod Kraktem.

Oto nazwiska bohaterów nowej powieści Macieja Wierzbńskiego pod tytułem „Wolność”, osnutej na tle powstania wielkopolskiego, którą niebawem zacniemy drukować.

Prosimy wobec tego z odnowieniem przedpłaty nie zwlekać.

Księżę angielski Henryk
ze swoją narzeczoną Lady Alice
Montagu-Duglas-Scot.

MAURICE LEBLANC.

73

Żeby tygrysa

Przetłumaczyła dla „Dziennika Bydgoskiego”

J. P.

(Ciąg dalszy)

Ona odrzekła:

— Nie mam nic do tłumaczenia panie prefekcie. Przybywam do pana dla speł- nienia zlecenia, nie rozumiejąc właści- wie, jakie jest jego znaczenie.

— Co pani chce przez to powiedzieć?

— To, panie prefekcie, że ktoś, do ko- go mam najgłębsze zaufanie i szacunek, prosił mnie o wręczenie panu pewnych papierów, dotyczących podobno sprawy będącej celem dzisiejszego zebrania.

— A więc sprawy przyznania spadku po Kozmie Morningtonie?

— Tak, panie prefekcie.

— I nie wie pani, dlaczego pani wła- śnie powierzono te papiery?

— Nie wiem panie prefekcie.

— I nie wie pani też oczywiście, w czym te papiery tyczą się pani?

— Ależ one mnie się wcale nie tyczą, panie prefekcie.

P. Demalion uśmiechnął się i patrząc Florencji prosto w oczy, powiedział wy- raźnie:

— Według listu załączonego, papiery te tyczą się pani. Ustalają one podobno niewątpliwie, że pochodzi pani z rodziny Roussel, wskutek czego ma pani wszel- kie prawa do spadku po Morningtonie.

— Ja! — wyrwał się jej okrzyk szcze- rego zdumienia i protestu. — Ja miałabym mieć prawa do tego spadku? Ależ to nie możliwe! Ja żadnych praw nie mam. Żadnych, panie prefekcie! Nigdy pana Morningtona nie widziałam. Musi w tem być jakieś nieporozumienie.

Mówiła z wielkiem ożywieniem i wi- doczną szczerością, która na kim innym zrobiłaby może wrażenie. Lecz prefekt policji nie mógł zapomnieć ścisłej argu- mentacji Perenny i oskarżenie, które rzu- cił z góry na mającego się zjawić nowego pretendenta do sukcesji.

— Proszę mi dać te papiery — rzekł krótko.

Florencja wyjęła z torebki błękitną kopertę, nie zaklejoną, w której prefekt znalazł kilka poślizgniętych kartek, gdzie nigdzie podartych.

Wśród głębokiej ciszy p. Demalion oglądał je na wszystkie strony, odczytał od początku do końca i za pomocą szkła powiększającego zbadał podpisy i pieczę- cie. W końcu rzekł:

— Papiery te mają wszystkie cechy autentyczności i pieczęcie są oficjalne.

— A więc, panie prefekcie? — zapy- tała Florencja drżącym głosem...

— Ha, cóż! muszę pani powiedzieć, że pani nieświadomość wydaje mi się niezmiernie wątpliwą.

I zwracając się do notariusza rzekł:

— Oto w skróceniu, co zawierają te papiery: Gaston Sauverand, spadkobier- ca w czwartym stopniu Kozmy Morning-

tona, miał brata starszego, imieniem Raoul, który był osiadł w Argentynie. Brat ten, przed śmiercią, przysłał do Europy pod opieką starej nianki dzie- wczynkę pięcioletnią, która była jego cór- ką naturalną lecz przyznaną, którą miał z panną Levasseur, nauczycielką fran- cuską, zamieszkałą w Buenos-Ayres. Oto metryka ich córki. A to deklaracja ojca, napisana własnoręcznie. Tu zaś po- świadczenie owej nianki i trzech przyja- ciół, znanych przemysłowców w Buenos-Ayres. A oto metryka zgonu ojca i mat- ki. Wszystkie te papiery są legalizowane i noszą pieczęć konsulatu francuskiego. Nie mam więc żadnych danych, żeby po- dejrzewać ich autentyczność i zmuszony jestem uważać Florencję Levasseur jako córkę Raoula Sauveranda, a siostrzenicę Gastona Sauveranda.

— Siostrzenicę Gastona Sauveranda... — wyszeptala Florencja...

Wspomnienie ojca, którego właściwie nie знаła nie wzruszało jej zbyt. Lecz płakać zaczęła na myśl o Gastonie Sauverandzie, którego serdecznie kocha- ła, nie wiedząc, jak bliskie łączyły ich więzy.

Czy były to lzy szczere? Czy też lzy dobrej aktorki, która umie odegrać swą rolę?

Don Luis obserwował p. Demaliona, więcej jeszcze niż Florencję i starał się wyczytać jego tajne myśli i zamiary. I nagle z całą pewnością zrozumiał, że aresztowanie Florencji jest już rzeczą ostatecznie postanowioną i to pod zarzu-

DZIAŁ GOSPODARCZY.

Dlaczego złoty spada?

Na marginesie pieniądza pomocniczego.

Fakt niżki kursu złotego jest znany i im bardziej ta niżka postępuje, tem więcej wyszukuje się przyczyn tego zjawiska, coraz to nowsze. Raz winien jest temu wysoki budżet, to znów pasywny bilans handlowy, a dalej brak dostatecznego pokrycia kruszcowego itd. Przypatrzmy się jednak **cyfry** i zasnijmy od budżetu.

Budżet państwa wpływa na niżkę waluty wówczas, gdy państwo nie ma dość dochodów i na pokrycie swych rozchodów drukuje pieniądź z pokrycia. Otóż stwierdzić należy, że budżet Państwa Polskiego jest zrównoważony i stąd nie grozi naszemu złotemu żadne niebezpieczeństwo. Dochody Skarbu Państwa wynosiły w ciągu trzech kwartałów 1 431 001 000 zł, rozchody zaś 1 491 049 000 zł. Różnica na niekorzyść dochodów jest tylko nieznaczna. Równowagę uzyskano jednak tylko dzięki systemowi budżetów miesięcznych, który to system nie pozwala na znaczniejsze wydatkowanie bez pokrycia. Rozwój wypadków i dotychczasowe doświadczenie pozwala nam mniemać, że i w czwartym kwartale rozchody stać będą w zgodzie z dochodami, tak że równowaga budżetowa za rok 1925 staje się faktem dokonany.

Drugim czynnikiem wpływającym na stałość waluty jest **bilans płatniczy**. W naszych warunkach kwestja ta streszcza się około kwestji bilansu handlowego, ponieważ inne pozycje naszego bilansu płatniczego są stosunkowo nieznaczne, a przytem zrównoważone. Bilans handlowy Polski, acz jeszcze zawsze za cały rok pasywny, poprawił się jednak tak znacznie, że pozwala nam mieć jaknajlepsze nadzieje. Fakt osiągnięcia aktywności bilansu handlowego w ostatnich dwóch miesiącach na sumę 84 milionów złotych jest nawet mniej ważny od faktu olbrzymiego stosunkowo wzrostu wywozu, który niedawno jeszcze równał się 100 milj. zł, a w październiku doszedł do 131 milj. zł. Jest to objaw stwierdzający racjonalność ostatnich posunięć rządu w dziedzinie taryfy celnej a ponadto rekoima na przyszłość, tem więcej, że taryfa celna zmieniona być ma dopiero od stycznia 1926 r.

Dotychczasowa całoroczna pasywność bilansu handlowego przenosi wprawdzie sumę 400 milj. zł, jednak nie powinno to nas nastrajać zbyt pesymistycznie, wobec faktu, że bilanse handlowe i płatnicze innych państw nie wykazują lepszych wyników, a regulacja tych zobowiązań, bądź już nastąpiła, bądź nastąpi później.

A teraz jak wygląda ekstrakt tych dwóch czynników, **pokrycie złotowe banknotów naszego banku emisyjnego**? Ekstrakt o tyle, że gdy w pierwszym wypadku budżet Państwa w rozchodach jest za wysoki, to Bank emisyjny musi drukować pieniądź i zmniejszać stosunek pokrycia kruszcowego do wypuszczonych banknotów, w drugim zaś wypadku w naszych warunkach, t. zn. gdy wpływy z eksportu są za niskie, aby pokryć wydatki na import, bank ten musi oddawać swe zapasy kruszcowe i dewizowe na regulację zobowiązań zagranicznych i w ten sposób taksamo zmniejsza stosunek pokrycia złotowego do wypuszczonych banknotów. Stosunek ten w Banku Polskim oeromnie się pogorszył. Wynosi on dzisiaj zaledwie 40 6%, gdy przed rokiem wynosił 85%. Obieg banknotów Banku Polskiego wynosił na dzień 1 listopada 382 434 260 zł, którego złote pokrycie stanowiło 145 351 000 zł (132 340 000 w złocie oraz 13 011 w netto — dewizach i walutach). Pokrycie złotowe jest jednak dostateczne ponieważ statut B. P. przewiduje tylko 30%, a pokrycie bankowe banknotów jest więcej niż dostateczne nawet ponad normę.

Czem więc usprawiedliwiać niżkę złotego? Istnieniem **dwóch rodzajów pieniądzy**, jednego z pokryciem, drugiego bez pokrycia. Faktem bowiem znany jest, że Ministerstwo Skarbu wypuściła za wiele biletów skarbowych

bez pokrycia, nibyto jako bilon, nibyto dla zasilenia życia gospodarczego, a w rzeczywistości dla pokrycia niedoboru budżetowego. Pociaszano nas wprawdzie różnymi komunikatami, że w Szwajcarji jest więcej bilonu, lecz nikt z poważniejszych ludzi bredni tych nie brał na serio.

Dzisiaj wytworzyła się sytuacja taka, że obok pieniądza z pokryciem dostatecznym t. j. banknotów Banku Polskiego, mamy prawie równą ilość pieniądza bez pokrycia, biletów skarbowych i bilonu. Względna tylko wartość biletów skarbowych i bilonu powoduje spadek wartości równouprawnianego pieniądza pełnowartościowego. Na fakt ten zwrócił uwagę b. premier Grabski, gdy przeciwstawił się wprowadzeniu pieniądza pomocniczego.

Zwolennicy pieniądza pomocniczego twierdzą jednak, że pieniądź ten będzie miał o tyle pokrycie, że opierać się będzie na generalnej hipotece wciągniętej na nieruchomości położone w granicach Rzplitej i popierają swe wywody przykładem niemieckiej Rentenmark. Otóż dowód ten polega do pewnego stopnia na optycznym złudzeniu. Niemiecka Rentenmark spełnia w Niemczech faktycznie rolę pieniądza pomocniczego, gdyż jest jej zaledwie 1/3 całego obiegu pieniężnego Niemiec. U nas zaś przy istnieniu już i tak połowy pieniądzy pomocniczych w dodatku bez pokrycia rola banknotów Banku Polskiego spadałaby do roli pieniądza pomocniczego.

Pozatem, hipotekę opręć można tylko na wartości. Wartość przedsiębiorstwa w pojęciu ekonomicznym jest to skapitalizowana renta. W dzisiejszych warunkach większość przedsiębiorstw w Polsce taką skapitalizowaną rentą wykazać się nie może. Nieruchomości miejskie dochodów nie wykazują, przeciwnie przynoszą tylko straty, a nieruchomości wiejskie przy dzisiejszych cenach plodów rolniczych tylko w wyjątkowych wypadkach (gospodarstwa nasienne) przynoszą dochód, zaś majątek narodowy, obrazujący się w przedsiębiorstwach fabrycznych, w olbrzymiej większości przynosi deficyty (jak na przykład przemysł górniczy). Oparcie więc pieniądza pomocniczego o hipotekę generalną na wartościach Polski, nie byłaby żadnym oparciem **ponieważ tych wartości, w ścisłym znaczeniu ekonomicznym, niema**. Prowadziłoby to bezwzględnie do inflacji, której „dobroczynne” skutki chyba znamy.

Stworzyć te wartości jest w momencie naczelnym naszym obowiązkiem, a stworzyć je możemy tylko od podstaw naszego majątku narodowego, t. j. od rolnictwa. **Bez dochodowości przedsiębiorstw rolniczych nie może być mowy o dobrobycie w Polsce**. Siła nabywcza sfer rolniczych Polski, wynoszących 80 proc. całej ludności, tylko może stworzyć wartości innych przedsiębiorstw. Wówczas będziemy mogli mówić o stworzeniu pieniądza pomocniczego.

Dochodowości przedsiębiorstw w Polsce nie stworzymy jednak dopóki inżynier górniczy będzie ministrem rolnictwa, rolnik ministrem przemysłu i handlu, a inżynier-chemik ministrem skarbu.

— **Kurs złotego na skutek uspokojenia umysłów w Kraju po powstaniu rządu koalicyjnego wykazuje tendencję niżkową i to tak w Kraju jak i zagranicą**. Na giełdzie warszawskiej w dniu wczorajszym obroty wyniosły tylko 1 100 tys. złotych, z czego 1/3 przypada na dolary efekt. Poza giełdą (godz. 2 pop.) zawierano transakcje dolarami po 6,85 do 6,88.

W Gdańsku złoty stale się podnosi, oficjalnie na wczorajszej giełdzie notowano 77,25, w obrotach prywatnych zaś 78,50. W Katowicach notowano wczoraj: dolary 6,80—6,85, Londyn 33,18, Paryż

26,65, Wiedeń 96,45, Praga 20,27, Włochy 27,35, Belgja 31,00, Szwajcarja 132,00, Berlin 163,00. Tendencja słaba.

W Lublinie na czarnej giełdzie notowano dolar 6,85—6,86, tendencja chwiejna.

W Łodzi dolar 6,85—6,86, popyt słaby, podaż materiału dostateczna.

W Krakowie dolary w znacznym zaofiarowaniu. Bank Polski płaci 6,78. Na giełdzie nieoficjalnej 6,75—6,82.

We Lwowie dolar 6,78.

O likwidację majątków niemieckich.

Warszawa, 24. 11. Pat. W wykonaniu § 16 programu rokowań polsko-niemieckich, rozpoczęły się dnia 22 listopada rb. rokowania z rządem niemieckim w sprawie stosowania art. 297 traktatu wersalskiego (likwidacja majątków niemieckich). Delegacji polskiej, wchodzącej w skład ogólnych rokowań polsko-niemieckich, przewodniczy prof. Bogdan Winiarski, prezes komisariatu G. U. L. w Poznaniu, a w skład jej wchodzi: radca ministerjalny Szwajcarji — C. H. J. radca delegacji Hienzel z M. S. Z. i radca ministerjalny Stean Brandowski z tego państwa. Delegacji niemieckiej przewodniczy minister pełnomocny p. Geppert, a w skład jej wchodzi: tajny radca Zechlin, konsul generalny von Heintze, radca delegacji Bisschoff, radca sprawidliwości Schuster, sekretarz legacji Bayur i radca legacji von Schack. Delegację niemiecką przedstawili w dniu dzisiejszym p. Rauscher, poseł niemiecki w Warszawie p. premierowi Skrzyńskiemu w Prezydjum Rady Ministrów, poczem delegacja złożyła wizytę p. Baderowi dyrektorowi departamentu politycznego w M. S. Z.

Piwo z Gdańska wysłane do Gdyni idzie przez Tczew

koleją z Gdańska do Gdyni 8 dni.

Znowu jeden dowód, do jakiego absurdu doprowadza czasami jakieś biurokratyczne rozporządzenie. Oto kilku restauratorów w tem właściciele hotelów w Gdyni, stosując się do życzeń szerokiego ogółu, snrowadza oprócz piwa z browarów polskich, piwo specjalnych gatunków, wazonych tylko w Gdańsku Transport piwa tego nie idzie jednakże najbliższą i najkrótszą drogą do Gdyni przez Sopot, lecz wysyłany być musi do ocenia Izby Skarbowej do Tczewa, co powoduje zwłokę kilku dni, poczem dopiero znowu wraca przez Gdańsk prosto do Gdyni.

Procedura ta byłoby jeszcze zrozumiała, gdyby w Gdyni nie było urzędników Izby skarbowej — ale przecież Gdynia ma takich urzędników i mieć ich musi, gdyż znaczenie Gdyni dziś już jest większe od znaczenia, jakie posiada Tczew. Restauratorzy kaszubscy uważają procedurę tą za bezsensowną szukaną jakąś i zupełnie słuszną. Skierowanie piwa do Tczewa a potem z Tczewa do Gdańska z powrotem i dopiero do Gdyni dowodzi, że w urzędzie skarbowym niema głowy lub są głowy do podłoty.

Produkcja brykietów w Polsce.

We wrześniu r. b. produkcja brykietów węglowych na Górnym Śląsku wynosiła 11.972 tony. Z tej ilości rynek górnośląski pochłonął 972 tony, resztę zbyto w pozostałych częściach Polski. Z czego 5.809 ton przypadło na Kongresówkę razem z kresami wschodnimi. 1.350 ton na Małopolskę i 2.147 tony na Poznańskie i Pomorze. Głównym odbiorcą brykietów są koleje żelazne wszystkich województw, których spożycie we wrześniu wynosiło 10 093 tony. Sprzedano zagranicę 450 ton. Do produkcji brykietów zużyto 11.870 ton węgla kamiennego.

Celem uniknięcia przerwy w odbiorze „Dziennika”, upraszamy wszystkich Szan. Prenumeratorów o bezzwłoczne uregulowanie przedpłat.

GIĘŁDA WARSZAWSKA.

z dnia 24. listopada 1925 r.

Dolar amerykański	6.80	6.82	6.78
Dewizy:	tranz.	sprzed.	kupno
Belgja	30 95	31,13	30,87
Paryż	26 47 1/2	26 54	26 41
Praga	20 24 1/2	20 30	20 19
Szwajcarja	131,58	132 01	131,52
Wiedeń	96 25	96,49	96 01
Włochy	27,72 1/2	27,79	27,66

Bank Polski płacił w dniu dzisiejszym za:

Dolary amerykańskie	6,78
Czeki i kupony	6,78
Funty angielskie	38,00
Franki szwajcarskie	za 100 — 131,35
Franki francuskie	za 100 — 26,41
Guldeny gdańskie	za 100 — 130,95

Targ na bydło.

Notowania Rzeźni Miejskiej w Poznaniu.

Urzędowe sprawozdanie targowe Komisji Notowania Ceny za 100 kg. żywej wagi z dnia 24. 11. 25
 sprzedano na targowisko 458 szt. bydła, 1 50 świń
 412 szt. cieląt 415 owiec, — wołów buhaji —
 krów — kóz —

Razem 2395 zwierząt.

Płacono za 100 kg. żywej wagi:

Świnie:	
pełnomięsiste od 120 do 150 kg żywej wagi	—
pełnomięsiste od 100 do 120 kg. żyw. wagi	133—
pełnomięsiste od 80 do 100 kg. żyw. wagi	120—
mięsiste świnie ponad 80 kg.	120—
maciory i późne kastraty	110—140
Owce:	
jaśniejsze tuczne i młodsze skopy tuczne	60—64
starsze skopy tuczne i cielęta jaśniejsze i	50—
dobrze odżywione młode owce	41—
miernie odżywione skopy i owce	41—

Przebieg targu spokojny.

Bydło:	
Woły: pełnomięsiste wytuczzone, woły naj-	—
większej wartości rzeźnej niezaprężane	—
pełnomięsiste wytuczzone woły od lat 4 do 7	88—
młode miesiste nie wymucz. i st. wytucz.	70—
miernie odzyw. mł. dobrze odzyw. — st.	56—
Stadniki:	
pełnomięsiste młodsze	70
miernie odżywione młodsze i dobrze	—
odżywione starsze	52—54
Jałówki i krowy:	
pełnomięsiste, wytuczzone krowy najwzrzej	—
wartości rzeźnej do lat 7	84—
starsze wtu zone krowy i mniej dobrze	—
młodsze krowy i jałówki	66
miernie odżywione krowy jałówki	56—
Cielęta:	
najprzedniejsze cielęta tuczne	83—90
średnio tuczne cielęta i najprzezn. ssaki	76—80
mniej tuczne cielęta i dobre ssaki	70—
liczne ssaki	60—

STAN POGODY.

Dzien godzina	Ciepłota powietrza	Temp. pow. w c.	Wiatr	Kierunek i szybkość w tru
24. 11. 1. poł.	50,3	3,2	3	S. W. 4,5
24. 11. 9. wiecz.	49,4	0,1	0	S 3,6
25. 11. 7. rano	47,1	0,3	10	S W. 0,7

Temperatura doby ubiegłej: średnia 0,73
 najwyższa + 4,5 najniższa — 0,3 Wysokość
 opadu 0,8 (śnieg 1 centymetr)

Rozmieszczenie ciśnienia i prognoza na 24. 11.
 Pochmurno, mglisto i dżdżysto z temperaturą
 powyżej zera. Potem na północny kraj pogoda zmieni-
 na ze spadkiem temperatury i porywistymi wiatrami
 północno-zachodnimi.

W ogłoszeniu Polskiego Biura Wydawniczego „Kresy” (W. Guzowski, Warszawa — Wspólna 7), jakie ukazało się w numerze 269 „Dziennika Bydg.”, zaszła omyłka. Pan Stanisław Neumann z Bydgoszczy nie był współwłaścicielem biura wydawniczego „Kresy” lecz tylko — współpracownikiem, co niniejszem prostujemy.

Wielebnemu Duchowieństwu, Dozorowi Kościelnemu, Radzie Szkolnej, Kółku Rolniczemu, wszystkim Przyjaciołom, Znajomym i Zyczliwym, którzy wzięli udział w pogrzebie mego męża
ś. p. Franciszka Pawliaka
 i wyrazili współczucie w smutku naszym, składają serdeczne
„Bóg zapłać“.
Helena Pawlakowa z dziećmi.
 Krzepiszyn, w listopadzie 1925 r. (29829)

2 pokojowe mieszkanie
 z kuchnią poszukuje się dla pewnej pani, znajdującej się z dziećmi swemi bez dachu nad głową. Mieszkanie się odnowi. Of. do Dz. Bydg. pod .W. T. 30. 28203

Internationaler Pelz-Handel
 Breitgasse 23, l. p. — narożnik Goldschmiedogasse
 dostarcza skórki po niskich cenach w znanych dobrych gatunkach:

bobry ekstra-ekstra	5,50 G
Chinchillakam 2 paski	10,00 G
Harmelinkam (piękne skórki)	6,10 G
Jagniatka niebiańsko-szare	4,10 G
owosy australijskie	2,50 G
Saal-Elektryk ekstra-ekstra	6,50 G
Skunsy, najlżejsze na poszytych	22,00 G
Tybety, w 4 kolorach, okazałe śliczne	45,00 G
skórki na podszycie po najniższych cenach od	45,00 G
zakięty futrzano przy opłacie 10 G tygod. od	150,00 G
Wilki, farbowany lis srebrny	od 50,00 G
Karakuty, Nutria, Waleby, Saal-Bizam.	146 G

Koncesjonowane Kursy Handlowe
A. Vorreau (29838)
 rewizor ksiąg,
 Telefon 1259. Bydgoszcz, Jagiellońska 14.

Podziękowanie.
 Za liczne dowody współczucia oraz oddanie ostatniej przysługi
ś. p. Aleksandrowi Słowińskiemu
 składa wszystkim na tej drodze serdeczne
„Bóg zapłać“
 W imieniu rodziny Felcja z Święcickich Słowińska. 29904

Przełarg. (29853)
 Rejonowe Kierownictwo Intendencji Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 77, sprzedaje w drodze przetargu ofertowego 60 ton otręb żytnich z przemiału 82%, 2 tony otręb pszennych z przemiału 60 i 70%, 7 ton otręb jęczmiennych z przemiału 60%, 2 tony maki pszennej, 400 szt beczek od smalcu, 1000 szt. skrzyń, 2500 kg. szmat z worków i 2 młynki do zboża. Reflektanci zechcą złożyć pisemne oferty pod wyżej wskazanym adresem do dnia 3 grudnia b. r. godz. 10. Warunki sprzedaży, które stanowią integralną część niniejszego ogłoszenia, są wyłożone do wglądu oferentów w Kier. Intend. Bydgoszcz. L. dz. 8975/25. Rej. K-two Intend. Bydgoszcz.

Licytacja drzewa.
 W czwartek, dnia 3 grudnia br. o godzinie 9-tej przed południem odbędzie się w leśnictwie miejskim Rudnik, sprzedaż większej ilości drzewa użytkowego, opałowego i drągów. Sprzedaż drzewa nastąpi tylko za gotówkę. (29647)
 Grudziądz, dnia 18 listopada 1925 r.
 Magistrat — Zarząd Leśnictwa.
 (—) Dr. Urbanski.

Ciasto
 upieczone według przepisów Dra OETKERA zadowloni Panią pod każdym względem. Prosimy spróbować
ciasto czekoladowe.
 Jak tanio wypada to ciasto każda gospodyni z łatwością obliczy.

Dodatki:
 25 deka masła,
 35 deka cukru,
 4 jajka,
 1/2 kila maki pszennej,
 1 paczka Dra Oetkera cukru waniliowego,
 1 paczka Dra Oetkera „Backin“ (proszek do pieczenia zamiast drożdży),
 3 łyżki sł. łowe kakao,
 1 filiżankę miodu lub śmietanki.

Sposób przyrządzenia. Ubić masło na śmietano, dodać 25 deka cukru, żółtko, cukier waniliowy, mąkę zmieszaną z „Backinem“ mleko i wrzucić pianę z 4 jajek. Podzielić ciasto, do jednej połowy dodać kakao i resztę cukru włożyć częściami do formy wysmarowanej masłem i piec ciasto 1 do 1 1/2 godziny. (29796)
 Szczegółowe przepisy bezpłatnie we wszystkich sklepach w razie wyczerpania zwracać się do Dra A. OETKERA, Oliwa pod Gdańskiem.

Dnia 22. bm. rano o godz. 8 1/2 zmarł po ciężkiej chorobie w 66 roku życia nasz długoletni członek
ś. p. FRYDERYK BECKER
 mistrz stolarski.
 Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 27. bm. o godz. 2 1/2 popoł. z kaplicy starego ewangelickiego cmentarza ul. Jagiellońska, na który się każdy członek według § 14 naszego statutu stawia winien.
 Zarząd wolnego Cechu stolarskiego.
 T. Kosiecki, cechmistrz. (29855)

Państwowe Natlesstwo Osie
 powiat Świecie (Pomorze)
 sprzedaje w dniu 9 grudnia 1925 r. w drodze pisemnych ofert około 14,000 m³ budulcu ciosn., 13,000 m³ kopalniaków ciosn., 2000 mp. szczap i 6000 wałków ciosn. Blizsze szczegóły w Rynku Drzewnym. W dniu 16. XII. 25. o godz. 9 przed poł. odbędzie się na sali p. Listownika w Osie
Licytacja
 na drzewo opałowe i użytkowe z wszystkich leśnictw. (29848)
 Państwowy Kadleśniczy.

NAJSKUTECZNIEJ NISZCZY
ODCISKI
 SKÓRE ZGRUBIAŁA I BRODAWKI
„KLAWIOŁ”
 WYROBU LAB. CHEM. FARM. A.K. AP. KOWALSKI WARSZAWA

Przełarg przymusowy.
 W czwartek dnia 26. listopada b. r. o godzinie 10 przed południem odbędzie się w drodze przymusowej sprzedaż w Bydgoszczy, ul. Mostowej 5, w firmie Kawiarnia „Bristol“ na I piętrze następującej dającemu i za gotówkę:
 1 szafa żel., 1 lustro z szafonierką, 1 biurko, 1 fortepian, 50 butelek likieru i 350 butelek wina. (29880)
Preuschoff, komornik sąd. w Bydgoszcz, dnia 24 XI 1925 r. (29854)
 Oddział Egzekucyjny przy Magistracie Miasta Bydgoszczy.
 (—) Wach, Radca Miejski.

Otrzymałem wagon ekstra prima
świec stearynowych
 8ki i 10ki korony, 6ki i 8ki świece wozowe
ła świece kompozycyjne
 6ki i 8ki korony, 6ki i 8ki świece wozowe i oddaję takowe po najniższych cenach dziennych odprowadzającym.
ERNST MIX, fabryka mydła BYDGOSZCZ. (29810)

KLINIKA LALEK
 Wszelkie części do lalek
 26438) **ZABAWKI**
FABRYKACJA LALEK
 T. Bytomski, ul. Dworcowa 15a

Obwieszczenie.
 W postępowaniu upadłościowym nad majątkiem firmy „Mieczysław Borowski“ w Bydgoszczy wyznaczono termin celem badania pretensji dodatkowo zgłoszonych na
dzień 17 grudnia 1925 o godz. 10 przedp.
 w Sądzie Powiatowym w Bydgoszczy, pokój 12. Bydgoszcz, dnia 26 października 1925.
 Sekretarz Sądu Powiatowego. (29850)

Sprzedż przymusowa.
 W piątek, dnia 27 listopada br. o godz. 1 popoł. będę sprzedawał w Bydgoszczy przy ul. Mostowej 5 w firmie Kawiarnia „Bristol“ na I piętrze następującej dającemu i za gotówkę:
 1 szafa żel., 1 lustro z szafonierką, 1 biurko, 1 fortepian, 50 butelek likieru i 350 butelek wina. (29880)
Preuschoff, komornik sąd. w Bydgoszcz, dnia 24 XI 1925 r. (29854)
 Oddział Egzekucyjny przy Magistracie Miasta Bydgoszczy.
 (—) Wach, Radca Miejski.

Zapraszam
 wszystkich znajomych i przyjaciół na
flaki, kiszki i nóżki z kapustą
 na dziś Środę, 25. bm.
Restauracja Kocerkka
 ulica Kordeckiego 1. (29801)

Jasne zabawki
 wszelkiego rodzaju ku puje się najkorzystniej w znanej firmie
Kazimierz Dux, Maszyn i fabrykacja ulica Gdańska nr. 149
 Ilustr. cennik franko Odrzędającym rabat

Dla wdowy w średnim wieku z dzieckiem inteligentnej i szlachetnego charakteru, posiada jącej wspaniałe umebl. mieszkanie i kilka tys. zł. gotówki, poszukuje męża wdowca lub starszego kawalera z odpowiednim majątkiem nie niżej lat 50 ku ca lub urzędnika o szlachetnym charakterze. Rzecz honorowa. Zgł o ile możliwości z fotografią do Dz. Bydg. pod .200. (29899)

Obwieszczenie.
 W sprawie upadłościowej nad majątkiem kupca **Wiktora Lewandowskiego** w Bydgoszczy, ulica Szpitalna 3, właściciela firmy „Wielkopolska Fabryka Walizek“ Sp. z ogr. odp. znosi się termin celem badania pretensji wyznaczony na **12 grudnia 1925**, a termin w tym celu wyznacza się na **29 grudnia 1925** o godz. 11 przed poł., pokój 12.
 Bydgoszcz, dnia 20 listopada 1925. (29849)
 Sekretarz Sądu Powiatowego.

Używana, lecz w dobrym stanie utrzymana
maszynę do pisania
 kupię. Zgłoszenia z podaniem systemu i ceny uprasza się pod „Maszyna 2“ do Dzienn. Bydgosk.

Stenotypistka
 siła pierwszorzędna pisząca biegle za dyktandem polskiem i niemieckim, natychmiast potrzebna.
Kancelaria adwokatów
Dr. Muracha i Sawickiego
 Bydgoszcz, Pl. Teatralny.

Lokalu wraz z mieszkanem, nadającego się do sprzedaży towarów kolonialnych wraz z ubikacją w podwórzu. odpowiednią jako miejsce składowe do szezki, węgla, drzewa itd. oszukuje. Łask. zgł do Dzienn. Bydg. pod .Lokal 99. (2983)

Obełgę i krzywdę, którą ja p. Wiktorji Pokoró nie, ekspedientce z Bydgoszczy, Ks Skorupski 108 wyrządziłem z żalem cofam. (29732) Maksymilian Kamiński, Osiole, Jasna 15

Kino Nowości **KRÓL COWBOY'ÓW**
 początek o godzinie 6,40 i 8,45.
Mostowa 5. W roli głównej słynny i znakomity **DOUGLAS FAIRBANKS.** Całość 11 aktów! (29846)
 Nadprogram: **ZWIĄZEK PRZYSIĘGLYCH - DZIEWIC** w roli głównej: **OSSI OSWAŁDA** przewyborna farsa.

Zamówienie.
 Niniejszem zamawiam wychodzący w Bydgoszczy 6 razy w tygodniu „Dziennik Bydgoski“ na grudzień 1925 r. za 2,61 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Dziennik“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:
 Imię i nazwisko:
 Miejscowość: ulica i nr.:

Kwit pocztowy.
 ZI
 tytułem przedpłaty na „Dziennik Bydgoski“ za grudzień 1925 odebrałem, co niniejszem potwierdzam.
 dnia 1925.
 podpis:

Zamówienie.
 Niniejszem zamawiam wychodzący w Bydgoszczy 6 razy w tygodniu „Dziennik Bydgoski“ na grudzień 1925 r. za 2,61 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Dziennik“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:
 Imię i nazwisko:
 Miejscowość: ulica i nr.:

Kwit pocztowy.
 ZI
 tytułem przedpłaty na „Dziennik Bydgoski“ za grudzień 1925 odebrałem, co niniejszem potwierdzam.
 dnia 1925.
 podpis: